

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра загального та слов'янського літературознавства

А. Т. Малиновський

СВІТОВА ЛІТЕРАТУРА

**Методичні вказівки та завдання
для студентів III курсу
спеціальності «035 Філологія»
спеціалізації 035.01 – «Українська мова та література»;
035.034 – «Слов'янські мови та літератури
(переклад включно), перша – російська»**

Одеса
Фенікс
2021

УДК 821.121.2:81'225.4(076)
М582

Рекомендовано до друку вченою радою
філологічного факультету
Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.
(протокол № 8 від _____ 2021 р.)

Рецензенти:

Савоськіна Т. О. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри загального мовознавства, слов'янських мов і світової літератури Ізмаїльського державного педагогічного університету;

Нечиталюк І. В. – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Малиновський А. Т.

М582 Світова література : методичні вказівки та завдання для студентів III курсу спеціальності «035 Філологія», спеціалізації 035.01 – «Українська мова та література»; 035.034 – «Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша – російська» / А. Т. Малиновський. – Одеса : Фенікс, 2021. – 36 с.

В методичному посібнику систематизовано знання про літературу позитивізму, основні філософські, ідеологічні та естетичні припущення. Курд побудовано на традиційних і новаторських методах аналізу художнього тексту, історико-літературного процесу, персоналій і біографій. Окрему увагу приділено вивченню літературознавчих методологій, соціокультурного контексту, функціонуванню твору в загальній культурній парадигмі.

УДК 821.121. 2:81' 225. 4 (076)

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА.....	4
ОПИС ДИСЦИПЛІНИ «СВІТОВА ЛІТЕРАТУРА»	7
ПРОГРАМНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....	8
СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	9
ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН.....	10
ТЕМАТИКА ТА ПЛАНИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ.....	17
ТЕМИ РЕФЕРАТІВ	31
ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ	33

ПЕРЕДМОВА

Дисципліна «Світова література» викладається студентам 3 курсу напрямів «українська мова та література», «російська мова та література». Важливою частиною цього курсу є історії польської літератури, зокрема, епоха позитивізму, яка відображає контекст культурних та соціальних змін та художню еволюцію мистецтва письма у другій половині 19 століття. Метою курсу є надання та систематизація знань про літературу позитивізму, основних філософських, ідеологічних та естетичних припущень, а також вдосконалення навичок аналізу та інтерпретації творів.

Курс побудовано на традиційних і новаторських методах аналізу художнього тексту, історико-літературного процесу, персоналій і біографій. Окрему увагу приділено вивченню літературознавчих методологій, соціокультурного контексту, функціонуванню твору в загальній культурній парадигмі. У процесі вивчення залучаються відомості з історії польської літературної мови, становлення різних її діалектних норм і літературних варіантів. Увагу зосереджено на індивідуальних творчих манерах письменників, філософській складовій, антропологічних характеристиках, авторській суб'єктивності. Досліджуються також порівняльно-типологічні аспекти вивчення польської літератури, міжнаціональні взаємини слов'янських літератур, зв'язки із західноєвропейськими художніми системами. Вивчається як макропоетика, так і мікропоетика, регіональні особливості функціонування твору, розвитку письменницької особистості. Робляться широкі узагальнення, встановлюється контекст, інтекст, впливи сторонніх дискурсів на структуру твору.

Основними завданнями предмета є отримання інформації про історико-літературний процес та суворо літературний канон:

- представлення найважливіших контекстів, що визначають літературу;
- визначення змін, які зазнали мистецтво та література у другій половині 19 століття;

- розуміння загальної картини літератури позитивізму;
- ознайомлення з творчістю основних представників епохи, що представляє найважливіші тенденції, тенденції, дискусії та художні цінності в літературно-мистецьких творах;
- опис розвитку преси;
- визначення ролі письменника.

Очікувані результати навчання студента

- студент визначає соціальні та історичні детермінанти позитивізму;
- студент аналізує зміст художніх текстів з урахуванням історичного та літературного контексту, а також критеріїв інтерпретації та оцінки творів;
- студент розрізняє теоретичну та літературну термінологію під час інтерпретації літературних та критичних творів;
- розпізнає літературні течії та напрями, а також унікальні явища епохи в мистецтві та літературі.

Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні:

знати:

- особливості художньої літератури як виду мистецтва;
- основні тенденції розвитку польської літератури, дискусійність цього питання, найважливіші факти літературного процесу;
- найважливіші відомості про творчі методи й літературні напрями, різні погляди дослідників на явища літератури;
- основні етапи життєвого й творчого шляху найбільш видатних письменників;
- місце та значення найвизначніших творів у доробку письменника та в літературному процесі загалом;
- оцінку вивчених творів у літературознавчих дослідженнях та критичних статтях;
- місце російського письменства в загальноєвропейському літературному процесі.

вміти:

- робити аналітичний огляд літературно-критичних статей та досліджень щодо творчості письменників та літературного процесу взагалі;
- виявляти основні проблеми у творі, що вивчається;
- з'ясовувати взаємозв'язок між подіями певної епохи, світоглядом і творчістю письменника;
- виявляти найхарактерніші ознаки творчих методів та напрямів;
- зіставляти різні погляди в ході полеміки, виявляти здатність доводити свої твердження, власну думку;
- користуватися довідковими джерелами, зокрема, літературними енциклопедіями та словниками літературознавчих термінів.

ОПИС ДИСЦИПЛІНИ «СВІТОВА ЛІТЕРАТУРА»

Тип	Дисципліна професійної підготовки
Семестр	6
Загальна кількість кредитів / годин	2 кредити / 42 години
Форма контролю	немає
Програмні компетентності	СК-5. СК-6. СК-7
Результати навчання за навчальною дисципліною	ПРЗ-1. ПРЗ-2. ПРЗ-3 ПРЗ-4.

ПРОГРАМНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

СК-5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до XXI століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

СК-6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

СК-7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).

ПРЗ-1. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мови (мов) і літератури (літератур), що вивчаються, і вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності.

ПРЗ-2. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРЗ-3. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ПРЗ-4. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції обраної філологічної спеціалізації, уміти застосовувати їх у професійній діяльності.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	Усьо-го	У тому числі				Усьо-го	у тому числі			
		л	п/с	лаб	ср		л	п/с	лаб	ср
Змістовий модуль 1.										
Гене́за позитивізму в польській літературі другої половини XIX століття: історичний та літературний контекст										
Тема 1. Історична довідка польського позитивізму		2	2							
Тема 2.Основні течії позитивізму		2	2							
Тема 3.Гене́за та розвиток позити-візму в польській літературі		2								
Тема 4.Система лі-тературних жанрів		2								
Змістовий модуль 2.										
Розвиток романної форми										
Тема 5. Творчість Елізи Ожешко.		2	2							
Тема 6.Польський епос. Трилогія Ген-ріка Сенкевича		4	4							
Тема 7. Польська новелістика		2	2							
Тема 8. Драматургія		4	2							
Тема 9. Малі епічні жанри		4	4							
Усього годин	42	24	18							

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. ГЕНЕЗА ПОЗИТИВІЗМУ В ПОЛЬСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ XIX СТОЛІТТЯ: ІСТОРИЧНИЙ ТА ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНТЕКСТ

Тема 1. Історична довідка польського позитивізму

Хронологічні рамки позитивізму (1864–1891). В історії польської літератури позитивізм – це одна з епох, яка охоплює період між романтизмом і Молодою Польщею в 1860-х – 1990-х роках. 1864 рік був прийнятий за початок позитивізму – час падіння Січневого повстання. Кінцева дата є орієнтовною (1891 р.) і, на думку дослідників (Х. Маркевич, автори Словника літературних термінів), зазвичай розміщується в 1890–1895 роках.

Порівняно з іншими епохами, позитивізм – явище унікальне та оригінальне. У європейських літературознавствах ця назва не використовується для визначення епохи, однак домінують терміни реалізм та натуралізм, що характеризують як основні естетичні, мистецькі, так і літературні напрями другої половини 19 століття.

У Західній Європі вираз позитивізму визначається філософським напрямом, ім'я та основи якого вказав французький філософ Август Конт.

Ім'я літературної епохи в Польщі пов'язаний із терміном, який застосовується західноєвропейською філософсько-філософською течією, сформульованим Августом Контом у своїй шеститомній праці „ Курс позитивної філософії. Позитив, за Контом, є реальним, науковим, суперечить усьому, що неможливо пояснити розумом; корисні (корисні, утилітарні), практичні, що обслуговують конкретні дії, цілісні та точні, відносні (відносні), тобто протиставлені всьому, що є абсолютним.

Термін «позитивізм» неоднозначний. Варто розуміти контекст його використання та перекладу. Основні значення позитивізму:

- філософський напрям, що підтримує розвиток науки та постійний науково-технічний прогрес, а також інтелектуальний та світогляд з метою вирішення соціальних конфліктів;
- естетична та культурна течія другої половини 19 століття;
- літературна епоха в Польщі та соціально-ідеологічний рух, метою якого був економічний прогрес та розвиток освіти в країні.

Тема 2. Основні течії позитивізму

Філософи. Август Конт (1798–1857) філософ, соціолог, він спирався на методи природничих наук: спостереження, експеримент та раціональне дослідження. Він вважав, що позитивна філософія повинна бути корисною і служити для покращення життя. Метою його наукових інтересів було знайти ідеальну систему для людства. Він ввів термін «соціологія» для опису загальної науки про структуру суспільства, закономірностей його розвитку та методів дослідження.

Іполит Тен (1828–1893) – французький філософ, історик. Він був детермінованим. Він вважав, що кожна подія, явище, реальність, процес чи людина обумовлені, обмежені (обумовлені) різними обставинами або причинно-наслідковими зв'язками, такими як клімат, навколишнє середовище, раса (спадковість) чи історичний момент.

Течія позитивної філософії відкидала те, що є нереальним та ірраціональним, і підкреслювала конкретні речі, явища, які можна перевірити. Людина в позитивізмі розуміється як особистість, частина суспільства. Позитивісти хотіли знайти зразок ідеальної системи людства і вбачали реалізацію мети в раціональному поєднанні індивідуального та колективного інтересів. Такі ідеї позитивізму також розвинулися в Англії. Головними представниками були Джон Стюарт Мілл (1806–1873) – філософ, логік,

економіст. Він проповідував користь, корисність і користь для всіх людських досягнень, включаючи літературу. Він вважав, що метою кожної поведінки людини має бути те, що корисно для широкої громадськості. Основні праці: Система логіки (1843), Утилітаризм (1863) і Підкорення жінкам (1869).

Герберт Спенсер [Спенсер] (1820–1903) – філософ, соціолог. Він був учнем Дарвіна, прихильником еволюції та організму.

Він підтримував теорію боротьби за існування. Його основною тезою була ідея еволюції всіх форм буття. Не лише рослини і тварини, але і весь космос зазнають постійних змін і розвитку. В процесі еволюції явища вписуються в краще і краще організовані вищі структури. Біля них є ті (нижчі), які випали з ритму. Подібна організація характерна для установ (сім'ї, обрядів, армії, церкви, професійних та промислових організацій), що формуються в соціальний організм. Основною науковою роботою є 10-томна праця під назвою Система синтетичної філософії, що складається з наступних частин: Перші принципи, Принципи біології, Принципи психології, Принципи соціології, Принципи етики.

Теорія Герберта Спенсера про подібність спільноти до живого організму була основою для формулювання припущень соціально-політичної та культурно-літературної програми польських позитивістів. Більшість прихильників трактували гасла про «зміцнення» національного організму як продовження романтичних прагнень до свободи. Після падіння Січневого повстання шлях до успіху бачився у використанні зовсім іншого способу індивідуальних та колективних дій, ніж романтичний.

Позитивісти вірили у цінності прогресу та наукових знань, за допомогою яких можна передбачити наслідки дій та коригувати соціальні процеси. У галузі пізнання вони покладались на важливість факту, досвіду, конкретних висновків та результатів.

Тема 3. Генеза та розвиток позитивізму в польській літературі

Головною функцією літератури позитивізму, як і інших областей цієї епохи, стала корисність, а вищою соціальною місією – служіння широкому загалу та державі за розділами. Літе-

ратурні твори мали передавати зміст, який формував розуміння читачами впливів на свідомість». Варто пам'ятати, що сприйняття людиною вищезазначених припущень було складним. Уникаючи цензури, письменники пішли на найрізноманітніші способи маскувannya своїх справжніх смислів, наприклад, вони використовували езопову мову (Е. Ожешкова), алюзії, гумор (Б. Прус, Дж. Лам) та історичні теми (Х. Сенкевич). З одного боку, література мала агітаційні цілі, популяризуючи програмні гасла позитивізму, а з іншого- поширення художніх цінностей, розвиток інтелектуальних здібностей, викликання естетичних переживань.

Створюючи нові підходи до інтерпретаційного простору літературних творів, позитивісти відкидали умовності романтизму, звинувачуючи романтичного героя в його «унікальності». Фігури позитивізму, на відміну від романтиків, не є індивідуалістами, вони не аналізують власні почуття. Швидше, вони працюють на благо суспільства і розуміють, що кожна людина важлива, оскільки вона сприяє всьому організму.

Позитивісти вважали основними завданнями письменника творіння навколишнього середовища, враховуючи всі соціальні групи (*meszczanstwa*, селяни, інтелігенція, аристократія), орієнтуючись на сучасні умови життя, введення дидактичного прикладу та аналіз психологічних та емоційних установок героя. Завданням літератури було поширення ідей загального характеру та донесення до читачів тенденцій нової цивілізації та культури позитивізму.

Тема 4. Система літературних жанрів

Позитивістський роман розвивався через призму кількох різновидів, які найчастіше культивували письменники: упереджений роман (Марта Е. Ожешкова), реалістичний роман (*Nad Niemnem* Е. Ожешковея, *Lalka* Б. Пруси, Без догми Х. Сенкевича), натуралістичний роман (Установа Б. Прузи), Зайця А. Дигасінського, Нізини Е. Ожешковея), історичний роман (Трилогія, *Quo vadis* і тевтонські лицарі Х. Сенкевича, фараона Б. Пруса).

Паралельно з романом розвивалися малі форми прози (новела, малюнок, етюд, фейліетон), які були дуже популярні і потрібні через велику кількість журналів. Журналістика та новели мали спільні цілі: негайна реакція на події та швидка та лаконічна передача основних ідей. Майже всі позитивісти взяли участь у написанні малих форм, дебютувавши в пресі. Новела стала найбільш викристалізованим жанром малих форм, що вимагає від творця чіткості формальної структури та художньої точності в упорядкуванні твору.

Поезія в позитивізмі він не користувався великою популярністю і не займав домінуючого положення, як у літературі романтизму. Прозові жанри були більш придатними для вироблення програмних ідеологічних припущень. Епоху часто називали «непоетичними часами», а поезія була відбивною та дидактичною. Однак це не означало, що поезія трактувалася як вторинне або непотрібне мистецтво. Критики вважали, що варто використовувати поетичні форми для поширення соціальних ідей. Вірші відігравали сугестивну роль, передаючи реальність у різних вимірах: соціальному, науковому, історіософському, моральному, емоційному, естетичному. В контексті позитивістських впливів, але крізь призму індивідуального світогляду та суб'єктивних намірів, розвивалася художня творчість таких видатних поетів, як Адам Асник, Марія Конопницька, Феліціян Фаленський, Віктор Гомуліцький, Марія Бартусова.

Драма в період позитивізму він розвивався в рамках ідеологічного компромісу та традиційних, позачасових тем. Під час поділів театральні тексти перебували під терміновою опікою цензури. Часто переробки та сценічні переробки (вже випущених творів) відхилялись і не дозволялися для перегляду глядачам. Найбільш культивованим жанром була комедія (фарс, водевіль, мелодрама), яка слугувала розвагою. У комедіях переважали сатиричні теми, пов'язані із дворянсько-буржуазним середовищем. Найвищі досягнення у драматичній галузі належать Міхалу Балущькому (Грубе риб, День відкритих дверей, Клуб Кавальов) та Юзефу Блізінському (Пан Дамазин, Розбітки).

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. РОЗВИТОК РОМАННОЇ ФОРМИ

Тема 5. Творчість Елізи Ожешко

2. Герої – представники різних верств польського суспільства (аристократія, шляхта, приходська знать)

- становище польської поміщицької шляхти після 1864 р.;
- характеристика життя та відносини між судом та «народом» / затоною;
- інтерпретація конфлікту поколінь.

3. Історичні контексти роману

- значення національної пам'яті крізь призму історії заснування сім'ї та образу могили, яка була створена «з імпульсу духу та героїзму»;
- образ Січневого повстання та його падіння;
- тлумачення патріотичних традицій та національно-визвольних змагань.

4. Поетика

- синкретичний характер позитивістського роману (реалістичний роман, панорамний роман, психологічний роман, соціальний роман, національний епос, сімейна сага);
- оволодіння письменником використанням «езопової мови»;
- роль символів (дві могили, німен, вода та інші) у творі;
- час, простір, композиція та переказ у романі;

Тема 6. Трилогія Генріка Сенкевича

Традиції історичної прози

- розвиток історичної фантастики за кордоном (Вальтер Скотт, Александер Дюма);
- оригінальний спосіб поєднання «правди» та вигадки – зразок історичного роману;
- еволюція роману Вальтер-Скотт-Дюма та жанровий синкретизм історичного роману (мемуарно-сюжетна, авантюрна, документальна);

- історичний роман у польській літературі другої половини XIX століття (Ігнацій Крашевський, Владислав Лозінський, Генрік Сенкевич);
- несприятливе ставлення позитивістів до історичних романів та успіху Сенкевича.

ТЕМАТИКА ТА ПЛАНИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Практичне заняття № 1. *Основні поняття естетики позитивізму*

1. Момент, раса, середовище. Концепція І. Тена
2. Утілення філософських постулатів позитивізму в художніх творах 2-ї половини 19 століття
3. Соціально-політичні доктрини і література позитивізму

Література:

1. Вербес Г. Польська література і Україна: літературно-критичні нариси. Київ: Рад. письменник, 1985. 381 с.
2. Козлик І. Проблема культурного пограниччя: спроба теоретичної ідентифікації. *Acta Polono-Ruthenika*. 2005. Т. X. S. 9–20.
3. Цівкач О. Літературне краєзнавство. Польська література Прикарпаття (XV – перша половина XX ст.): хрестоматія. Частина І. Івано-Франківськ: Симфонія форте, 2011. 272 с.
4. Borkowska G. Pozytywiści i inni. Warszawa: Wydawnictwo naukowe PWN, 2007. 215 s.
5. Baranow A. Polska literatura realistyczna: poetyka, teksty i konteksty: mokymo priemonė. Vilnius: Edukologija 2013. 73 s. URL: gs.elaba.lt/object/elaba:4344751/4344751.pdf (дата звернення 25.07.2018).
6. Bachórz J. Pozytywizm: podręcznik dla szkół ponadpodstawowych. Warszawa: STENTOR, 1997. 276 s.
7. Ihnatowicz E. Literatura polska drugiej połowy XIX wieku (1864–1914): podręcznik. Warszawa: TRIO, 2000. 359 s.
9. Kulczycka-Saloni J. Pozytywizm. *Literatura polska*. Warszawa: Państwowe wydawnictwo naukowe. 1990. S. 265–548.

10. Literatura polska: przewodnik encyklopedyczny. Warszawa: Państwowe wydawnictwo naukowe. T. 1., 1984. 703 s. T. 2., 1985. 831 s.
11. Markiewicz H. Pozytywizm: podręcznik. Warszawa: Wydawnictwo naukowe PWN, 2009. 610 s. (1978 i wyd. nast.).
12. Markiewicz H. Literatura pozytywizmu. Warszawa: Wydawnictwo naukowe PWN, 2000. 272 s.
13. Słownik literatury polskiej XIX wieku / pod. red. J. Bachórze i A. Kowalczykowej. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 1994. 1112 s.
14. Słownik terminów literackich / pod red. J. Sławińskiego. Wrocław – Warszawa – Kraków: Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 2007. 706 s.
15. Pozytywiści warszawscy / red. A. Janicka. Białystok: Alter Studio, 2015. 365 s. URL: https://repozytorium.uwb.edu.pl/jspui/bitstream/11320/5470/3/Pozytywisci_warszawscy_seria_I.pdf (dostęp 25.07.2018).
16. Romanowski A. Pozytywizm na Litwie. Kraków: UNIVERSITAS, 2003. 482

Додаткова

1. Єршов В. Польська мемуаристична література Правобережної України доби романтизму: монографія. Житомир: Полісся, 2010. 454 с.
2. Матвійшин В. Український літературний європеїзм: монографія. Київ: Вадавничий центр «Академія», 2009. 264 с.
3. Медицька М. Творчість Станіслава Виспянського й українська література кінця XIX – початку XX століть: рецепція і типологія: монографія. Івано-Франківськ: Видавець І. Я., 2008. 316 с.
4. Спатар І. «Слово про Елізу Ожешко» або до проблеми взаємозв'язків Елізи Ожешко з українськими письменниками.

5. Спатар І. «Про річ маловідому» Елізи Ожешко, або до питання рецепції творчості Тараса Шевченка польською письменницею. *Вісник Прикарпатського університету. Філологія*. 2014–2015. Вип. 43–42. С. 240–246.
6. Спатар І. Рецепція образу Кассандри в однойменних драмах Елізи Ожешко та Лесі Українки. *Султанівські читання*. 2015. Випуск IV. С. 44–51.
7. Спатар І. «Тон вічної туги», або жіноча меланхолія в новелах Елізи Ожешко «Аскетка» та Ольги Кобилянської «Valse melancholique». *Султанівські читання*. 2018. Випуск VII. С. 109–119.

Практичне заняття № 2.

Жанрові особливості роману Е. Ожешко «Марта»

- *Марта* Елізи Ожешкової як приклад тенденційного роману
- сюжет і композиція твору;
- побудова персонажів Марти та інших героїв; причини та умови неминучої поразки Марти;
- основна тенденція / теза роману; проблема емансипації

Література:

1. Barczyński J. Narracja i tendencja. O powieściach tendencyjnych Elizy Orzeszkowej. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 1976. 124 s.
2. Markiewicz H. Polskie teorie powieści. Od początków do schyłku XX wieku. Warszawa: Wydawnictwo naukowe PWN, 1998. 208 s.
3. Martuszczyńska A. Liść, pamiętnik i dziennik w strukturze powieści pozytywistycznej. *Teksty teoria literatury, krytyka, interpretacja*. 1975. № 4(22). URL: [http://bazhum.muzhp.pl/media//files/Teksty_teoria_literatury_krytyka_interpretacja/Teksty_teoria_literatury_krytyka_interpretacja-r1975-t-n4_\(22\)/Teksty_teoria_literatury_krytyka_interpretacja-r1975-t-n4_\(22\)-s129-147/Teksty_teoria_literatury_](http://bazhum.muzhp.pl/media//files/Teksty_teoria_literatury_krytyka_interpretacja/Teksty_teoria_literatury_krytyka_interpretacja-r1975-t-n4_(22)/Teksty_teoria_literatury_krytyka_interpretacja-r1975-t-n4_(22)-s129-147/Teksty_teoria_literatury_)

krytyka_interpretacja-r1975-t-n4_(22)-s129–147.pdf (dostęp 25.07.2018).

4. Romanowski A. Skandaliśka z nad Niemna. *Polityka*. 2010. 10 czerwca. URL: www.polityka.pl/tygodnikpolityka/kultura/ksiazki/1506210,1, orzeszkowa-eliza.read (dostęp 25.07.2018).

Додаткова:

1. Билютенко Е. Художественное воплощение темы январского восстания 1863 года в романе Элизы Ожешко «Над Неманом». *Хоревские чтения*. 2014. Выпуск I. URL: <https://elib.grsu.by/doc/10154> (дата звернення: 25.08.2018).
2. Солдатенко Т. Поэтика Белорусского цикла Элизы Ожешко: монография. Донецк: Юго-Восток, 2009. 178 с.
3. Borkowska G. O «centrum» powieściowego świata w «Nad Niemnem» Elizy Orzeszkowej. *Nowe ślulcie trójcypowieściopisarzy* / red. A. Makowiecki. Warszawa, 1992. S. 283–293.
4. Ihnatowicz E. Sztuka przekonywania w «Nad Niemnem». *Powieśćpolska XIX i XX wieku. Interpretacje – analizy – konteksty* / red. L. Ludorowski. Lublin, 1993. S. 251–264.
5. Łoch E. Topos dworu w «Nad Niemnem» i w wybranych utworach noweliśtycznych Elizy Orzeszkowej. *Wokół modernizmu. Studia oliteraturze XIX i XX wieku*. Lublin, 1996. S. 43–63.
6. Martuszevska A. Porozumienie z czytelnikiem (o «ezopowym» języku powieści pozytywiśtycznej. *Problemy dbioru i odbiorcy* / pod red. T. Bujnickiego i J. Sławińskiego. Wrocław, 1997. S. 196–213.

Практичне заняття № 2.

Епічне начало в романі Елізи Ожешко «Над Німаном»

- час та умови створення роману;
- оригінальна назва твору – пояснення зміни назви;
- ілюстрація гасел позитивізму;
- культ праці як джерело гармонії зі світом;

- трактування образу землі як економічного об'єкта та синоніма батьківщини;
- роль природи в житті людей із сусідства;
- найважливіші теми у творі: соціальні, патріотичні, романтичні (любовні).

Література:

1. Мусиенко С. Белорусские мотивы в творчестве Элизы Ожешко. *Studia Polonorossica: K 80-летию Е. З. Цыбенко* / отв. ред. В. А. Хорев. Москва, 2003. С. 202–213.
2. Borkowska G. Eliza Orzeszkowa. *Cham*. Wstęp do wydania Universitas. Kaków, 1998. URL: [www. notatek.pl/pozytywizm- eliza-orzeszkowa-cham-opracowanie](http://www.notatek.pl/pozytywizm-eliza-orzeszkowa-cham-opracowanie) (dostęp: 25.08.2018).
3. Glogier M. Aryman nad brzegami Niemna. «Cham» Elizy Orzeszkowej jako manichejska parabola. *Literatura i sztuka drugiej połowy XIX wieku* / red. B. Bobrowska, S. Fita, J. Malik. Lublin, 2004. S. 307–338.
4. Glogier M. Eliza Orzeszkowa i Ernest Renan. *Pozytywizm. Językiepoki* / pod red. G. Borkowskiej i J. Maciejewskiego. Warszawa, 2001. S. 133–148.

Додаткова:

1. Спатар І. Мотив двійництва у польській та українській новелістиці другої половини ХІХ століття (на прикладі творів Е. Ожешко «Зимового вечора» та І. Франка «На дні». *Вісник Прикарпатського університету. Філологія*. 2013–2014. Вип. 40–41. С. 271–278.
2. Спатар І. М. Рецептивна модель як домінанта дитячого світосприймання у творах про дітей Елізи Ожешко та Івана Франка. *Актуальні проблеми слов'янської філології*. 2009. Вип. ХХІ. С. 188–199.
3. Спатар І. Типологія художніх креацій Елізи Ожешко та Осипа Маковея (на матеріалі збірок «Gloria Victis» й «Кроваве поле»). *Актуальні проблеми сучасної філології. Літературознавство*. 2008. Вип. ХVІІІ. С. 163–173.

4. Budrewicz T. Przeciw legalizmowi. O «A...B...C...» Elizy Orzeszkowej. *Liść, nowela, opowiadanie: analizy i interpretacje* / pod. red. T. Budrewicza, H. Bursztyńskiej. Kraków, 1998. S. 36–51.
5. Bujnicki T. Tragedia w «ułamku zwierciadła». Analiza «Tadeusza» Orzeszkowej. *W świecie Elizy Orzeszkowej* / red. H. Bursztyńska. Kraków, 1990. S. 64–77.
6. Burdziej B. Przypowieść o miłosierdziu «W zimowy wieczór» Elizy Orzeszkowej. *Interpretacje aksjologiczne* / pod. red. W. Panasa, A. Tyszczyka. Lublin, 1997. S. 75–98.
7. Bursztyńska H. «Gloria victis» Elizy Orzeszkowej. *Liść, nowela, opowiadanie: analizy i inne interpretacje* / pod. red. T. Budrewicza, Bursztyńskiej. Kraków, 2001. S. 75–90.

Практичне заняття № 3.

Quovadis- християнський епос Генріка Сенкевича

- тлумачення Риму за правління Нерона;
- представлення історичних подій та автентичних діячів;
- падіння Риму та піднесення християнства.
- головні лінії (історичні, любовні, мученицькі);
- духовна сила християн проти сили імперії;
- зображення римського патриціату: яскравість опису персонажа, гордість оточення імператора, моральна криза;
- композиція, переказ, символи.

Література:

1. Буйницкий Т. Славянский восток в исторических романах Сенкевича. *Studia Polonorossica: К 80-летию Е. З. Цыбенко* / отв. ред. В. А. Хорев. Москва, 2003. С. 214–224.
2. Bujnicki T., Rataj A. «Trylogia» Sienkiewicza. *Leksykon*. Kraków: Znak, 1998. 206 s.
3. Bujnicki T. *Polska powieść historyczna XIX wieku*. Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich, 1990. 39 s.
4. Bujnicki T. *Sienkiewiczowska gra stylizacji. Pozytywizm. Językiepoki* / pod red. G. Borkowskiej i J. Maciejewskiego. Warszawa, 2001. S. 183–200.

Допоміжна:

1. Bujnicki T. «Quo vadis» i Rzym starożytny. *Pozytywiŝta Sienkiewicz. Linie rozwojowe pisarŝwa autora «Rodziny Połanieckich»* Kraków: Coollegium Columbinum, 2007. S. 163–240.
2. Kulczycka-Saloni J. Wŝród swoich czy wŝród obcych? Refleksje nad losami bohaterów powieŝciowych Elizy Orzeszkowej, Bolesława Prusa, Marii Rodziewiczówny, Władysława Sabowskiego, Henryka Sienkiewicza. *Przegląd Humanistyczny*. 1989. № 7. S. 31–42.
3. Świątosławska T. Sienkiewiczowska wizja dwóch kultur w «Quo vadis». *Powieŝć polska XIX wieku. Interpretacje i analizy* / red. L. Ludorowski. Lublin, 1992. S. 177–190.

Практичне заняття № 4.

«Потоп» Г. Сенкевича. Жанрова специфіка

- історія шведського вторгнення до Польщі: відображення глибоких історичних досліджень письменника;
- історичні постаті та події та їх значення у дії роману;
- визначення соціальних верств (дворянство, магнати, міські та сільські жителі): поведінка, реакція на неминучу втрату незалежності;
- патріотична лінія у творі;
- захист Ясної Гури як символу опору, віри та патріотизму;
- любовна лінія – трикутник повторюється;
- психологічні творіння Кміка;
- етичні критерії оцінки в романі.

Література:

1. Булаховська Ю. Л. Образи дітей в художній творчості Генрика Сенкевича, Елізи Ожешко і Марії Конопніцької. *Початкова школа*. 1994. № 7. С. 48–52.
2. Borkowska G. Manifesty noweliŝtów i kryzys epickości. «Lalka» i inne. *Studia w ŝtulecie polskiej powieŝci realistycznej* / pod.red. J. Bachórza, M. Głowińskiego. Warszawa, 1992. S. 165–176.

3. Henryk Sienkiewicz: materiały. Wstęp J. Kulczycka-Saloni. Warszawa: Państwowe zakłady wydawnictw szkolnych, 1966. 416 s.
4. Kowalczyk J. R. Henryk Sienkiewicz. URL: <https://culture.pl/pl/tworca/henryk-sienkiewicz> (dostęp: 25.08.2018).

Допоміжна:

1. Bujnicki T. «Quo vadis» i Rzym starożytny. *Pozytywiŝta Sienkiewicz. Linie rozwojowe pisarŝwa autora «Rodziny Połanieckich»* Kraków: Coollegium Columbinum, 2007. S. 163–240.
2. Kulczycka-Saloni J. Wŝród swoich czy wŝród obcych? Refleksje nad losami bohaterów powieŝciowych Elizy Orzeszkowej, Bolesława Prusa, Marii Rodziewiczówny. 1989. № 7. S. 31–42.

Практичне заняття № 5.

«Лялька» Болеслава Пруса – роман зрілого реалізму та початків модернізму

- Три покоління – «три драми» людей
- оригінальний заголовок, кінцевий заголовок та його полівалентність (хто така лялька);
- романтики (віра в ідеали, абсолютний світовий порядок, перемога через бунт);
- позитивісти (віра в соціальні реформи, наука);
- перехідне покоління (романтичний позитивіст).
- великий діалог про національні цінності (Весна Націй, Січневе повстання, міф про наполеонізм), почуття (дружба, любов, патріотизм), наука (необхідний і вічний прогрес);
- мультисередовище, що представляє різноманітне міське та сільське суспільство, аристократію та інтелігенцію;

Література:

1. Budrewicz A. Z. Krzeczowska – krewna Dulskiej? *ŝwiat «Lalki»* / red. J. Malik. Lublin, 2005. S. 266–280.

2. Budrewicz T. «Lalka». Konteksty stylu. Kraków, 1990. URL: <http://rep.up.krakow.pl/xmlui/bitstream/handle/11716/2130/PM113—Lalka-konteksty-stylu—Budrewicz.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (dostęp: 25.07.2018).
3. Janke A. Magia, Hipnoza, Oblęd – rzecz o interakcjach między kobietą a mężczyzną w powieści B. Prusa «Lalka». *Świat«Lalki»* / red. J. Malik. Lublin, 2005. S. 126–146.
4. Leksykon «Lalki» / red. A. Bąbel i A. Kowalczykowej. Warszawa: Wydawnictwo PAN, 2011. 193 s.
5. Malik J. Entuzjizm i zblazowanie. Julian Ochocki – człowiek czasu wyczerpania. *Świat«Lalki»* / red. J. Malik. Lublin, 2005. S. 216–251.
6. Martuszevska A. «Lalka» i niektóre problemy intertekstualności. *«Lalka» i inne: studia w stulecie polskiej powieści realistycznej* /pod red. J. Bachorza i M. Głowińskiego. Warszawa, 1992. S. 63–79.

Допоміжна:

1. Kulczycka-Saloni J. Bolesław Prus. Warszawa: Wiedza powszechna, 1967. 492 s.
2. Kulczycka-Saloni J. Bolesława Prusa «Faraon» – próba interpretacji. *Powieść polska XIX wieku. Interpretacje i analizy* / red. L. Ludorowski. Lublin, 1992. S. 231–250.
3. Martuszevska A. Stracone złudzenia młodego Faraona. *Prus i inni* / red. J. Malik i E. Paczoska. Warszawa, 2003. S. 150–170.
4. Martuszevska A. Dojrzewanie do objęcia władzy w realistycznej i popularnej powieści historycznej (na przykładzie «Faraona» Bolesława Prusa i cyklu o Ramzesie Chrystiana Jacqa). *Zproblemów prozy. Powieść inicjacyjna* / red. W. Gutowski i E. Owczarz. Toruń, 2003. S. 538–551.

Практичне заняття № 6.

Історичний роман у творах Болеслава Пруса. Фараон

- трансцендентний оповідач (тимчасова відстань до представленого світу «тридцять століть», третя особа, реферат);
- оповідач як інтерпретатор подій та коментатор;
- перевага діалогів перед висловлюваннями оповідача.

Література:

1. Бахуж Ю. Русские и Россия в «Хрониках» Болеслава Пруса. *Studia Polonorossica: K 80-letiu E. 3. Цыбенко* / отв. ред. В. А. Хорев. Москва, 2003. С. 177–193.
2. Булаховська Ю. Л. Виховання і школа в художніх творах «малих форм» Б. Пруса, С. Жеромського, І. Франка і Б. Грінченка (спроба типологічного зіставлення). *Початкова школа*. 1995. № 4. С. 53–56.
3. Kulczycka-Saloni J. Bolesław Prus. Warszawa: Wiedza powszechna, 1964. 257 s.

Допоміжна:

1. Koszyka E. Konstrukcje porównawcze z komponentem animalistycznym w kilku krótkich utworach prozatorskich Adolfa Dygasińskiego. *Rozprawy komisji językowej ŁTN*. 2015. t. LXI. URL: <file:///C:/Documents%20and%20Settings/Admin/%D0%9C%D0%BE%D0%B8%D0%B4%D0%BE%D0%BA%D1%83%D>
2. Wolny H. Obraz świata w «Zajęcu» Adolfa Dygasińskiego. *Powieść polska XIX wieku. Interpretacje i analizy* / red. L. Ludorowski. Lublin, 1992. S. 271–296.

Практичне заняття № 7.

Малі прозові форми у творах Болеслава Пруса

- літературна фіксація соціального життя;
- образ персонажа порівняно з героями інших художників (наприклад, Янко Музикант та Антек);
- психологічні дослідження психіки дітей у новелах;
- гасла позитивістського порядку денного.

Література:

5. Kulczycka-Saloni J. Bolesław Prus. Warszawa: Wiedza powszechna, 1967. 492 s.
6. Kulczycka-Saloni J. Bolesława Prusa «Faraon» – próba interpretacji. *Powieść polska XIX wieku. Interpretacje i analizy* / red. L. Ludorowski. Lublin, 1992. S. 231–250.
7. Martuszevska A. Stracone złudzenia młodego Faraona. *Prus i inni* / red. J. Malik i E. Paczoska. Warszawa, 2003. S. 150–170.
8. Martuszevska A. Dojrzwianie do objęcia władzy w realistycznej i popularnej powieści historycznej (na przykładzie «Faraona» Bolesława Prusa i cyklu o Ramzesie Christiana Jacqa). *Zproblemów prozy. Powieść inicjacyjna* / red. W. Gutowski i E. Owczarz. Toruń, 2003. S. 538–551.

Допоміжна:

1. Бахуж Ю. Русские и Россия в «Хрониках» Болеслава Пруса. *Studia Polonorossica: K 80-летию Е. З. Цыбенко* / отв. ред. В. А. Хорев. Москва, 2003. С. 177–193.
2. Булаховська Ю. Л. Виховання і школа в художніх творах «малих форм» Б. Пруса, С. Жеромського, І. Франка і Б. Грінченка (спроба типологічного зіставлення). *Початкова школа*. 1995. № 4. С. 53–56.
3. Kulczycka-Saloni J. Bolesław Prus. Warszawa: Wiedza powszechna, 1964. 257 s.
4. Paja A. Irracjonalność polskiej irredenty a terapia wspomnieniowa «Omyłka» Bolesława Prusa. *Napis*. 2001. Seria II. URL: http://rcin.org.pl/Content/56756/WA248_69811_P-I-2795_paja-irrational.pdf (dostęp: 25.08.2018).

Практичне заняття № 8.

Малі прозові форми у творах Марії Конопницької

- традиції та новаторство малих форм Марії Конопницької (характеристики усталених закономірностей жанру роману в літературі та практики новел у здобутках видатних письменників);

- тематична та жанрова різноманітність романів автора «Рота»;
- психіка персонажа – головний предмет художнього дослідження Конопницької;
- Марія Конопницька як письменниця для дітей.

Література:

1. Brodzka A. *Uwagi o nowelach Konopnickiej*. URL: http://bazhum.muhp.pl/media//files/Rocznik_Towarzystwa_Literackiego_imienia_A_dama_Mickiewicza/r1981-t16-s59-62.pdf (dostęp: 25.07.2018).
2. Brodzka A. Maria Konopnicka. Warszawa: Wiedza powszechna, 1964. 282 s.
3. Leszczyński G. «O krasnoludkach i sieroci Marys» – z Orzeszkową w tle. *Dwie gwiazdy, dwie drogi. Konopnicka i Orzeszkowa –relacje różne* / pod. red. E. Ihnatowicz i E. Paczoskiej. Warszawa, 2011. S. 153–176.
4. Górka B. Wokół małych próz Orzeszkowej i Konopnickiej. *Dwiegwiazdy, dwie drogi. Konopnicka i Orzeszkowa – relacje różne* / pod. red. E. Ihnatowicz i E. Paczoskiej. Warszawa, 2011. S. 361–367.
5. Ratajczak W. «Będę tu samotniejsza jeszcze...» Konopnicka o Lwowie. *Dwie gwiazdy, dwie drogi. Konopnicka i Orzeszkowa –relacje różne* / pod. red. E. Ihnatowicz i E. Paczoskiej. Warszawa, 2011. S. 9–20.

Допоміжна:

1. Brodzka A. Maria Konopnicka. Warszawa: Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, 1959. 59 s.
2. Brzuska-Kępa A. Życie – Śmierć – Życie wieczne. Refleksje Marii Konopnickiej w poezji przełomu wieków. *Prace polonistyczne*. 2000. Seria LV. S. 115–129.
3. Czernow M. Doświadczenie poznania w twórczości Marii Konopnickiej. *Dwie gwiazdy, dwie drogi. Konopnicka i Orzeszkowa – relacje różne* / pod. red. E. Ihnatowicz i E. Paczoskiej. Warszawa, 2011. S. 352–360.

4. Konopnicka M. Wiersze wybrane (Przedmowa A. Kamieńskiej). Warszawa: Państwowy Instytut Wydawniczy, 1965. 207 s.

Практичне заняття № 9.
Драма у творах Міхала Балуцького

- функціонування та роль театру на розділених територіях;
- драма через призму цензури та ідеологічного конформізму;
- історична драма та шляхетно-буржуазна драма (гра з тезами);
- Міхал Балуцький – найпопулярніший письменник комедій другої половини 19 століття.

Література:

1. Marszałek A. Lwowski Bałucki. *Świat Michała Bałuckiego* / red. T. Budrewicz. Kraków, 2002. S. 59–71.
2. Próchniak P. Kalosze i pistolety w «Domu otwartym» Michała Bałuckiego. *Świat Michała Bałuckiego* / red. T. Budrewicz. Kraków, 2002. S. 199–231.
3. Ratajczakowa D. O pozytywnym stylu tzw. pozytywistycznej komedii. *Pozytywizm. Języki epoki* / pod red. G. Borkowskiej i J. Maciejewskiego, Warszawa 2001. S. 282–297.
4. Sobiecka A. Poetyka jednoaktówek Michała Bałuckiego. *Pozytywizm. Języki epoki* / pod red. G. Borkowskiej i J. Maciejewskiego. Warszawa, 2001. S. 298–311.

Допоміжна:

6. Brodzka A. *Uwagi o nowelach Konopnickiej*. URL: http://bazhum.muhp.pl/media/files/Rocznik_Towarzystwa_Literackiego_imienia_Adama_Mickiewicza/r1981-t16-s59-62.pdf (доступ: 25.07.2018).
7. Brodzka A. Maria Konopnicka. Warszawa: Wiedza powszechna, 1964. 282 s.

8. Leszczyński G. «O krasnoludkach i sieroci Marys» – z Orzeszkową w tle. *Dwie gwiazdy, dwie drogi. Konopnicka i Orzeszkowa –relacje różne* / pod. red. E. Ihnatowicz i E. Paczoskiej. Warszawa, 2011. S. 153–176.
9. Górka B. Wokół małych próz Orzeszkowej i Konopnickiej. *Dwie gwiazdy, dwie drogi. Konopnicka i Orzeszkowa – relacje różne* / pod. red. E. Ihnatowicz i E. Paczoskiej. Warszawa, 2011. S. 361–367.

ТЕМИ РЕФЕРАТІВ

Написати реферат на одну із нижчеподаних тем (за вибором):

1. Позитивізм як літературна епоха: генезис імені, особливості, взаємозв'язок з філософією, основні філософи та їх погляди.
2. Часові рамки позитивізму (події, пов'язані з початком і кінець епохи).
3. Етапи позитивізму, представники (письменники, поети, критики / П. Хмеловський та А. Свентоховський /), їх ідеї та позиції в літературі. Основні теми, проблеми, сюжети з прикладами з творів, поезій, драм.
4. Позитивістські маніфести.
5. Поясніть, будь ласка, що в позитивізмі стало критерієм оцінки людської цінності. Будь ласка, обговоріть питання на кількох репрезентативних прикладах з творів.
6. Основні позитивістські гасла з прикладами з творів.
7. Основні позитивістські риси (утилітаризм, агностицизм, сцієнтизм, природний монізм, детермінізм, об'єктивізм та інші).
8. Найважливіші літературно-філософські течії епохи (реалізм та натуралізм), їх особливості та характеристики та їх втілення у літературних творах.
9. Особливості реалістичного, натуралістичного, історичного, упередженого роману з прикладами з творів.
10. Порівняння роману та новели за статтею Е. Ожешкової *Роман і новела*. Аналіз інших критично-літературних творів автора Над Німаном.
11. «Езопова мова». «Тема сокола». Характеристика згаданих явищ разом із прикладами з творів.

12. Домінуючі жанри позитивізму (їх особливості та характеристики) з прикладами з творів.
13. Малі форми (новела, новела, малюнок, замальовка, колонка) та роман, вигаданий нарис.
14. Розвиток преси та журналістики в позитивізмі, основних журналах та їх ролі в суспільному та літературному житті.
15. Мистецтво та його роль у другій половині XIX ст.

ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Основні літературні жанри романтизму
2. Основні літературні жанри позитивізму
3. Основні літературні жанри Молодої Польщі
4. Періодизація польського романтизму
5. Періодизація Молодої Польщі
6. Позитивістські романи
7. Романи молодой Польщі
8. Історичний роман у XIX ст
9. Історичний роман у 20 столітті
10. Польська комедія у XIX ст
11. Народження наукової фантастики та літератури в Польщі
12. Наукова фантастика в Польщі та у світі в 19 столітті
13. Наукова фантастика в Польщі у 20 столітті
14. Гротеск у польській літературі XIX ст
15. Гротеск у польській літературі 20 століття
16. Шекспірівські натхнення в літературі польського романтизму
17. Роман жахів та його польська рецепція у XIX–XX ст.
18. Романтична Френезія у творах Словацького
19. Мотив еміграції та її типи в польській літературі 19–20 століть
20. Міська тема в польській літературі 19–20 століть
21. Село в польській літературі 19–20 століть
22. Природа в польській літературі 19 століття
23. Проблеми жінок у літературі XIX ст
24. Жіноча проблематика в літературі 20 століття
25. Феміністична критика
26. Літературне життя XIX століття
27. Художнє життя Єлені Гури та краю до 1945 року
28. Художнє життя Єлені Гури після 1945 року

29. Театр Єленіогорських та історія та розвиток
30. Проблема прикордонних земель у польській літературі 19–20 ст
31. Мультикультуралізм на прикладі регіону Єленя-Ґура
32. Генезис та історія перших польських кабаре
33. Польські кабаре до 1945 року
34. Польські кабаре після 1945 року
35. Синкретизм мистецтв у XIX ст
36. Видовий синкретизм у XIX–XX ст
37. Жанровий синкретизм у романтичній та молодопольській драматургії
38. Символ у літературі XIX–XX ст
39. Символ та алегорія
40. Польські мемуари 19 ст
41. Романтична епістолографія
42. Буржуазний реципієнт та його значення для розвитку культури в 19 столітті
43. Художник і мешчанин у літературі 19 століття
44. Людина і існування на прикладі літератури 19–20 століття
45. Людина перед лицем смерті на прикладі літератури 19–19 століття
46. Суїцидальні питання в літературі 19–20 століть
47. Людина перед хворобою на прикладі літератури 19–20 століть
48. Концепції романтичного кохання

Навчальне видання

Артур Тимофійович Малиновський

СВІТОВА ЛІТЕРАТУРА

Методичні вказівки та завдання
для студентів III курсу
спеціальності «035 Філологія»
спеціалізації 035.01 – «Українська мова та література»;
035.034 – «Слов'янські мови та літератури
(переклад включно), перша – російська»

Підписано до друку 07.07.2021 р.
Формат 60х84/16. Ум-друк. арк. 2,04.
Наклад 100 прим. Зам. № 2107–06.

Видано і віддруковано в ПП «Фенікс»
(Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 1044 від 17.09.02).
Україна, м. Одеса, 65009, вул. Зоопаркова, 25.
Тел. +38 050 7775901 +38 048 7959160
e-mail: fenix-izd@ukr.net
www.feniksbooks.com